

## OCTOMBRIE

LARISA BĂLAN

---

Mașina își făcea drum printre picurii de ploaie,

Iar ei o loveau greu și abuziv.

Lacrimile din cer îi curgeau p-obraz șiroaie,

Și-L priveam apăsător, cu aer meditativ.

Ștergătoarele porneau în vuiet,

Dar mereu lăsau o urmă,

Cum e-afară e și-n suflet,

Parcă mă încearc-un zâmbet...

Noapte albă, stele negre,

Vise multe și mărunte,

Drumu-i ocean de durere,

Oameni mulți, Nimeni, chiar sute.

Pâlpâie un bec, se arde.

Se ard inimile-n ploaie,

Dansează în cercuri hiade,

Dau aburul la o parte, poate, poate...